

[Holdgaard.]

ningen. Jeg vil gerne se, om de Folk, der staar med Ansvaret overfor Statens Midler, vil smide Pengene saadan i Grams.

I det praktiske Liv ligger det saaledes, at naar der bliver tilbudt Staten saadanne Ejendomme, siger man: Nej, hvis I vil købe den Slags Ejendomme, maa I købe dem i det frie Marked og forrente, hvad I giver for det. Hvad Staten køber, er, hvad vi kan købe med nogenlunde fornuftig Sammenhæng mellem Grundværdi og Handelspris, f. Eks. en Ejendom, som antagelig bliver købt, og som jeg i Forgaars var oppe at se paa ved Vraa, hvor Handelsprisen ligger ca. 20 pCt. over Grundværdien. Det kan i visse Tilfælde forsvares.

Derfor vil jeg sige til Venstre, at deres Forslag er meget daarligt gennemtænkt, og derfor var det meget ubetænksomt, naar det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde: Her staar vi, og her vil vi blive staaende. Jeg synes, det var meget ubetænksomt sagt, for det duer aldeles ikke at staa paa et saadant Standpunkt — der kan de kridtede Støvler saamænd ikke en Gang hjælpe; det tør jeg forsikre det ærede Medlem.

Nu hørte jeg meget vel — det var vist det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen, der sagde det —, at det var man i nogen Maade klar over, at der vilde være stor Forskel mellem Handelsprisen og Grundværdien, men derfor var der ogsaa i Venstres Forslag en Bestemmelse om, at der kunde forlanges Omvurdering.

Her vil jeg da gerne rette det Spørgsmaal til Partiets Ordtører: Hvad vil det sige, at Statens Jordlovsudvalg kan forlange en saadan Jordlod omvurderet? Vil det sige, at Venstre ved deres Forslag forlanger, at Jordværdien skal hæves i disse Landsdele, hele Midt- og Vestjylland, eller vil det kun sige dette, at naar Husmanden har købt, skal Grundværdien sættes op? Det Spørgsmaal ønsker jeg besvaret her, for at vi kan vide, hvad det er, vi har med at gøre, thi det er et meget fundamentalt Spørgsmaal.

Jeg var forleden til et Vælgermøde sammen med en Venstrerigsdagsmand, som beskyldte os for, at vi ved et andet Forslag vilde tvinge Jordværdien op. Nu spørger jeg: Hvad er Meningen her? Er det hele Egnen, der skal sættes op, eller er det kun Husmændene? Det er maaske her som med Kostalden: man ønsker, de skal bo i Kostalden, og saa skal de yderligere have deres Grundværdi sat betydelig højere end den øvrige Landbostand.

Er det saaledes, Venstres Standpunkt

skal forstaaes? Der kan lægges meget i det, i alt Fald hvis man vil udlægge det paa den Maade, som Venstre undertiden er Specialister i at udlægge andres Forslag paa.

Jeg vil derfor gerne sige til Venstre, at det nytter ikke, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen truer os med Valg, hvis vi ikke gaar derhen, hvor han nu staar. Derhen gaar vi ikke, jeg gaar i alt Fald ikke derhen, for det vilde være i høj Grad uforvarsomt. Hvis Venstre fastholder dette umulige Forslag, saa bliver det Venstre, der faar Ansvaret, hvis Udstykningen standser i dette Land. Der kommer Ansvaret til at ligge, og der skal vi ogsaa nok vide at lægge det. Det kan De være sikre paa; man kan heller ikke byde os hvad som helst.

Derfor tilraader jeg Partiet Venstre at opgave denne Bestemmelse og saa gaa ind i en saglig Forhandling om det Lovforslag, der er forelagt af Regeringen, for at vi kan komme til at fortsætte med en fornuftig og forsvarlig Udstykning. Det forekommer mig, at Regeringen i Virkeligheden staar stærkt paa det Forslag, den her har fremsat, og som dog i Realiteten gaar ud paa dette, at man vil fortsætte ad de gamle prøvede Baner, som alle maa indrømme har virket til stor Velsignelse for vort Land.

Det er mit Haab — det vil jeg gerne slutte med —, at der i det Udvalg, som bliver nedsat om denne Sag, vil kunne skabes et saadant Flertal, at der kan opnaas et Resultat, hvorefter vi kan fortsætte nogenlunde ad de gamle Veje og med de to Principper, som vi hidtil har arbejdet med.

Duborg: Det ærede Medlem Hr. Holstein fandt i Gaar Anledning til stærkt at benytte de Resultater, som jeg ved mine Undersøgelser af det Spørgsmaal, vi her behandler, er kommet til i den Bog, som det ærede Medlem hentydede til. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde læst denne Bog virkelig med det Formaal at søge til Bunds i disse Ting; jeg mener at have givet et ringe Bidrag dertil. Hvis det ærede Medlem havde læst Bogen ud fra fordomsfrie Betragtninger, vilde han være kommet til det samme Resultat, som jeg er kommet til, af disse Undersøgelser, nemlig i al Korthed det, som kan siges at ligge i Venstres Forslag til Løsning af denne Sag, den Bane, som Venstre der slaar ind paa, og som det ærede Medlem kalder en god konservativ Tanke i og for sig — det vil sige: i mine Præmisser til Spørgsmaalet.

Der er jo det at bemærke, at den Konservatisme, der er deri, er den Konserva-